

## **Egy nép kiáltása?**

2009. október 22. Mi, ünneplőbe öltözött diákok állunk az iskola udvarán, és énekeljük a Himnuszot. Azután a megemlékezés egyik szereplője mesélni kezd, és visszarepíti a diákságot 1956. október 23-ára, mikor elkezdődött...

Hogy mi kezdődött el? Jó kérdés. A válaszok minden évben változnak, részemről. Forradalom? Szabadságharc? Egy nép kiáltása? Vagy egy ország rádöbbenése? Rádöbbenés arra, hogy Magyarország sír, és csak mi, magyarok vigasztalhatjuk meg. Azzal, hogy összefogunk, és egy NEMZETként állunk ki, és védelmezzük HAZÁNKat.

Én úgy érzem, akkor sikerült, még ha nem is megnyerni a „háborút”, de egy kis időre sok emberből egyet, egy NÉPet kovácsolni. S ha egy kicsit megállunk, és jól figyelünk, halljuk: drága hazánk újra sír. Össze kellene hát újra fognunk, és egy EMBERként kellene védelmeznünk, nem ellenségtől, hanem az eltűnéstől, a szétszakadástól.

Ha egyszer sikerült, tudom, sikerülne még egyszer. Én hiszek MAGUNKban, én hiszek MAGYARORSZÁGban! ...

Elénekeljük a Szózatot, és örömmel a szívünkben gondoltunk rá, hogy újra méltóképpen emlékeztünk vissza OKTÓBER 23-ára. Ehhez nagymértékben hozzájárult gimnáziumunk 10. C osztályának felejthetetlen műsora! KÖSZÖNJÜK!

Horváth Borbála 10. A